

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Μνημείο της άγνωστης ειδήσης

Μια συλλογική κρίση αμνησίας έχει κυριεύσει τη χώρα μας, αφού κανείς δεν θυμάται ότι το επεισόδιο στον Αγνωστο Στρατιώτη έχει ξανασυμβεί πριν από λίγα χρόνια, χωρίς να ακολουθήσει η καταϊγίδα προπαγάνδας που ζούμε επί δέκα μέρες.

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΨΑΡΡΑ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ. ΙΟΣ e-mail

Η πιο πολυπαιγμένη σκηνή στα ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια είναι με διαφορά, τις τελευταίες μέρες, η εικόνα του φλεγόμενου φυλακίου μπροστά στο μνημείο του Αγνωστού Στρατιώτη.

Η εικόνα αυτή συνοδεύεται από την πανομοιότυπη φράση που διατυπώνουν όλοι όσοι αναφέρονται στο ζήτημα αυτό. Από τον πρωθυπουργό της χώρας και όλους τους πολιτικούς μέχρι τους σχολιαστές των τηλεοπτικών παραθύρων και τους κεραυνοβολημένους περαστικούς.

Όλοι μάς βεβαιώνουν ότι είναι πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό:

«Ουδέποτε στα 32-33 χρόνια από τη Μεταπολίτευση δέχτηκε επίθεση και βεβηλώθηκε ο ιερός χώρος του μνημείου», λέει ο ένας. Για να προσθέσει ο άλλος «ακόμα και οι γερμανοί και οι ιταλοί κατακτητές σεβάστηκαν το μνημείο» και να συμπεράνει ο τρίτος «ούτε στα Δεκεμβριανά δεν συνέβη κάτι παρόμοιο».

Αφήνουμε κατά μέρος τις ιστορικές αναφορές και τις ανακρίβειες που περιέχουν. Θα μας δοθεί η ευκαιρία σε άλλη έρευνα να αποκαταστήσουμε την ιστορική αλήθεια. Προσπερνάμε επίσης και τον παραπλανητικό ισχυρισμό ότι βεβηλώθηκε το μνημείο.

Το μεγάλο ψέμα

Τα πρωτοσέλιδα του αθηναϊκού τύπου στις 27/11/1998. Μόνο η «Καθημερινή» πρόβαλε εικόνα από τις μολότοφ στον Αγνωστο Στρατιώτη.

ατόμων. Το μνημείο έμεινε γράφτηκαν μόνο στα φυλάκια.

Αν ήθελε κανείς να ότι την πραγματική βεβήλωση την ίδιο χώρο και την εκτόξευση των κεφάλια των διαδηλωτών (και φυλακίων).

Αλλά όλες αυτές οι ανακρίβειες μνημείου είναι συνήθειες Δεν θα άξιζε να τις αναφέρει αυτών των παρατηρήσεων μια αλήθειας.

Όλοι οι σχολιαστές επιμένουν μονότονα ότι κανείς δεν διανοήθηκε μέχρι σήμερα να εκδηλώσει επιθετικές διαθέσεις κατά του χώρου του μνημείου. Αλλά αυτός ο καταϊγισμός δηλώσεων, σχολιασμών και φραστικών εκρήξεων έχει ένα κοινό χαρακτηριστικό: βασίζεται σε ένα μεγάλο ψέμα.

Οχι μόνο δεν ισχύει αυτή η βεβαιότητα, αλλά έχει συμβεί πριν από λίγα χρόνια πανομοιότυπο περιστατικό, και μάλιστα στη διάρκεια συλλαλητηρίου κατά της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης της τότε κυβέρνησης.

Υπάρχει μόνο μια ουσιαστική διαφορά: το επεισόδιο εκείνο δεν μονοπώλησε τις ειδήσεις, ούτε έγινε αφορμή για να ξεσπάσει το κύμα της βίας κατά διαδηλωτών, το πνίξιμο της Αθήνας στα χημικά και οι μαζικές συλλήψεις. Πήρε τη θέση που του άξιζε: στα ψιλά των εφημερίδων.

Δεν έχουν περάσει ούτε εννιά χρόνια από τότε που, κατά τη διάρκεια μαζικού μαθητικού συλλαλητηρίου κατά της «μεταρρύθμισης Αρσένη» και τη στιγμή που η πορεία περνούσε από το μνημείο του Αγνωστού, σημειώθηκε επίθεση δύο ατόμων με μολότοφ κατά του χώρου των φυλακίων.

Ηταν το πρωί της 26ης Νοεμβρίου 1998. Αν μάλιστα θέλει κανείς να επιχειρήσει μια σύγκριση των δύο επεισοδίων, θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίθεση του 1998 ήταν πολύ σοβαρότερη, εφόσον στόχος ήταν και το φυλάκιο και το ίδιο το μνημείο, αλλά και η ίδια Βουλή πίσω του!

Περιφρούρηση του χώρου του Αγνωστού από ΜΑΤ στις 10/1/07.

Στην πραγματικότητα, πυρπολήθηκε το φυλάκιο του επόπτη και μάλιστα κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες, δηλαδή από την προμελετημένη ενέργεια δύο μόνο ανέπαφο, ενώ ακόμα και συνθήματα

ακριβολογήσει, θα έπρεπε να παρατηρήσει είδαμε κατά την επίθεση των ΜΑΤ στον βομβών κρότου και λάμψης πάνω στα όχι, βεβαίως, των εμπρηστών του

περί βεβήλωσης και καταστροφής του δημοσιογραφικές και πολιτικές υπερβολές. κανείς, αν δεν υπήρχε στη βάση όλων χοντροκομμένη απόπειρα απόκρυψης της

Η είδηση μνημονεύτηκε σε όλες τις εφημερίδες χωρίς δραματικούς τόνους και ιδιαίτερες φανφάρες. Χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τα ρεπορτάζ αυτά δημοσιεύουμε στις τελευταίες στήλες. Η ομοιότητα με το πρόσφατο περιστατικό είναι προφανής. Εκεί όπου διαφέρουν εντελώς τα δύο περιστατικά είναι στην αντιμετώπισή τους από τη Δικαιοσύνη, την κυβέρνηση, τα κόμματα και τα ΜΜΕ.

*Ούτε ασκήθηκε τότε (όπως συνέβη τώρα) δίωξη σε βαθμό κακουργήματος για την πράξη αυτή.

*Ούτε επισκέφτηκε τότε το μνημείο αντιπροσωπεία του ΠΑΣΟΚ (ή της τότε αντιπολίτευσης, δηλαδή της Ν.Δ.) για να καταθέσει ένα λουλούδι και να καλέσει το λαό να τους μιμηθεί, όπως έκανε τις προάλλες ομάδα βουλευτών υπό τον κ. Πάγκαλο.

*Ούτε πέρασε από το μυαλό του τότε πρωθυπουργού να κάνει ειδική δήλωση για το θέμα.

*Η υπόθεση δεν έφτασε στη Βουλή ούτε ανταλλάχθηκαν επιχειρήματα σε υψηλούς τόνους μεταξύ κυβέρνησης και αντιπολίτευσης, όπως ακριβώς συνέβη τις προάλλες μεταξύ των κυρίων Αλευρά και Σούρλα. Και βέβαια δεν έφτασε η προπαγανδιστική φρενίτιδα σε σημείο που να εγκαλείται περίπου ως μειοδότης ο αντιπρόεδρος της Βουλής με τις γνωστές «υπερπατριωτικές» καταβολές.

*Αλλά η σοβαρότερη διαφορά είναι ότι τότε (το 1998) όλα τα μέσα ενημέρωσης είχαν κρατήσει μια σοβαρή θέση και δεν έπνιξαν τη μεγάλη είδηση κάτω απ' τους καπνούς μιας μολότοφ: Δεν έθαψαν την ογκώδη πορεία (μαζικότερη από όλες τις τελευταίες) πίσω από την πρωτοβουλία δυο νέων που, κινούμενοι από άγνωστα κίνητρα, θέλησαν να επιχειρήσουν κάτι πιο προκλητικό από την πυρπόληση τραπεζών και αυτοκινήτων.

*Οι εφημερίδες ανέφεραν την είδηση στις εσωτερικές σελίδες. Κάποιες δεν έκαναν καμιά αναφορά (π.χ. «Αυριανή»). Μία μόνο εφημερίδα φιλοξένησε στην πρώτη σελίδα φωτογραφία με τη φωτιά στην πλατεία μπροστά στο μνημείο, η «Καθημερινή», αλλά κι αυτή με τη λεζάντα της έδωσε το πραγματικό στίγμα του επεισοδίου: «"Μην τις πετάς τώρα, κράτησέ τις για τους μπάτσους, εδώ είναι οι τσολιάνες"» είπε ο ένας. "Όχι, τώρα, για να τις ξεφορτωθούμε", απάντησε ο άλλος. Και τις "ξεφορτώθηκαν". Ήταν δύο νεαροί, μπορεί και να 'χαν την ίδια ηλικία, με τους άλλους δύο, που φύλαγαν σκοπιά στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη». Κανείς από τους αρθρογράφους της εφημερίδας που έγραψαν εκείνη τη μέρα για τις μαθητικές κινητοποιήσεις δεν θεώρησε άξιο λόγου το επεισόδιο.

*Ο Σταύρος Λυγερός παρουσίασε θετικά «την εγγενή και φυσιολογική τάση της σπουδάζουσας νεολαίας να δημιουργεί τα δικά της "μικρά Πολυτεχνεία", μέσω των οποίων χειραφετείται και ενηλικιώνεται πολιτικά», ενώ ο Αντώνης Καρκαγιάννης υποστήριξε ότι «το συλλαλητήριο ήταν ομολογουμένως ένα από τα μεγαλύτερα των τελευταίων ετών και από τα ζωηρότερα» και ότι «έληξε ήσυχα με περιορισμένης εκτάσεως επεισόδια».

Ακριβώς τα αντίθετα συνέβησαν τώρα. Η κατεύθυνση για την υπερπροβολή του θέματος την περασμένη Πέμπτη δόθηκε βέβαια από την ίδια την κυβέρνηση. Από τις Βρυξέλλες, όπου βρισκόταν με τον πρωθυπουργό για τη συνάντηση κορυφής της Ε.Ε., έκανε αυθημερόν ειδική δήλωση ο υπουργός Επικρατείας και κυβερνητικός εκπρόσωπος Θ. Ρουσόπουλος:

«Όλοι οι δημοκράτες πολίτες καταδικάζουν την ιεροσυλία που διαπράχθηκε σήμερα στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη από ομάδες διαδηλωτών. Ντροπή σ' αυτούς τους θλιβερούς πρωταγωνιστές που την προκάλεσαν». Ο κ. Ρουσόπουλος δεν βρήκε λέξη να πει για τα επεισόδια, τους ξυλοδαρμούς και τις μαζικές συλλήψεις. Έδωσε τον τόνο και τα κανάλια ακολούθησαν. Η ίδια γραμμή ακολουθήθηκε από τον Αναπληρωτή εκπρόσωπο την επομένη κατά την ενημέρωση των πολιτικών συντακτών.

Τότε και τώρα

Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, το 1998 κανείς δημοσιογράφος δεν έθεσε στο πρες ρουμ το αντίστοιχο θέμα. Ο τότε κυβερνητικός εκπρόσωπος Δημήτρης Ρέππας, απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις του Νίκου Κιάου, μίλησε μόνο για τις πολιτικές αντιδράσεις που προκαλούσε η μεταρρύθμιση Αρσένη και δεν είπε λέξη για τα παρatrάγουδα της πορείας, ούτε φυσικά και για το επεισόδιο στην πλατεία του μνημείου.

Το συμπέρασμα είναι απλό: ένα συνηθισμένο επεισόδιο στο περιθώριο μιας μαζικής πορείας δεν πήρε παραπάνω διαστάσεις απ' αυτές που πραγματικά είχε. Και, πάναν απ' όλα, κανείς δεν διανοήθηκε το 1998 να στηρίξει σ' αυτό το γεγονός μια γενικευμένη επίθεση των αστυνομικών δυνάμεων εναντίον των διαδηλωτών.

Φυσικά, υπάρχουν και άλλες περιπτώσεις όπου πανομοιότυπα περιστατικά περιγράφονται από τα μέσα ενημέρωσης με διαφορετικό τρόπο, ανάλογα με την πολιτική συγκυρία.

Αυτό που μας τρομάζει είναι το γεγονός ότι αυτά τα πασίγνωστα σε όλο τον δημοσιογραφικό και πολιτικό κόσμο γεγονότα κρύφτηκαν την περασμένη βδομάδα από όλα τα κανάλια και τους ειδικούς αναλυτές που μονοπώλησαν την ενημέρωση για μία βδομάδα. Όλοι επέμεναν μονότονα ότι ουδέποτε έχει συμβεί επίθεση εναντίον του χώρου αυτού.

Μάλιστα η κυβέρνηση και οι κυβερνητικοί προπαγανδιστές στήριξαν σ' αυτό το ψέμα και ένα δεύτερο: ότι τάχα ουδέποτε έχουν παραταχθεί τα ΜΑΤ μπροστά στον Αγνώστο κατά τη διάρκεια πορείας. Όπως φάνηκε και σε φωτογραφίες που είδαν το φως της δημοσιότητας (για παράδειγμα στο Indymedia, στο Indy, αλλά και σε διάφορα κανάλια), η διάταξη των ΜΑΤ μπροστά στο μνημείο είναι συνήθης πρακτική. Αλλωστε από μια παρόμοια τέτοια περίπτωση προέρχεται και η φωτογραφία κάτω από τον τίτλο του σημερινού «Ιού». Ήταν 10 Ιανουαρίου 2007 και συζητιόταν στη Βουλή η αναθεώρηση του άρθρου 16. Το ίδιο συνέβαινε και πολλές άλλες φορές, όταν οι πορείες είχαν σημείο αναφοράς τη Βουλή.

Αυτό δεν εμπόδισε βέβαια πρώτο-πρώτο τον κ. Αντώνιο να ισχυρίζεται (χωρίς αντίλογο) ότι ουδέποτε χρειάστηκε παρόμοια φρούρηση. Απαντώντας σε ερώτηση του Γιώργου Βλάχου, ο αναπληρωτής εκπρόσωπος επέμενε στο γνωστό ειρωνικό του ύφος: «Προφανώς διαφεύγει της προσοχής σας ότι ο χώρος της ιερής μνήμης της χώρας μας, εδώ και πολλές δεκαετίες, δεν φυλάσσεται, διότι ουδέποτε κάποιος είχε διανοηθεί να τον βεβηλώσει. Και είναι ντροπή γι' αυτούς τους λίγους διαδηλωτές που διανοήθηκαν να κάνουν κάτι τέτοιο». Και λίγο αργότερα επανέλαβε με έμφαση: «Προφανώς δεν σας έγινε σαφές αυτό το οποίο είπα. Εδώ και πάρα πολλά χρόνια, δεκαετίες, αυτός ο χώρος δεν φυλάσσεται, διότι κανείς Έλληνας δεν είχε διανοηθεί να κάνει μια τέτοια απαράδεκτη ιεροσυλία».

Προφανώς διαφεύγει της προσοχής του κ. Αντωνίου ότι δεν έχουν ακόμα πολτοποιηθεί οι εφημερίδες (και η μνήμη μας), όσο κι αν βρίσκει πρόθυμους Λωτοφάγους, έτοιμους να διαδώσουν παντιοτρόπως τις αστήρικτες βεβαιότητές του.

«Στοχοποίηση»

Αλλά αυτή η τόσο έντονη επιμονή της κυβέρνησής μας βάζει και σε άλλες σκέψεις. Ο εμπρησμός του φυλακίου ήταν σαφώς αποφασισμένος από τον δράστη και, όπως διαπιστώνουμε από τα σχετικά πλάνα, για την πράξη αυτή χρησιμοποιήθηκε κάποιος εμπρηστικός μηχανισμός - όχι μια απλή μολότοφ. Το σίγουρο είναι ότι το συμβάν ήρθε την πιο κατάλληλη στιγμή για την κυβέρνηση, έτσι ώστε να «ισοφαριστούν» οι εντυπώσεις από το μαζικό συλλαλητήριο.

Αλλά η υπερπροβολή του συμβάντος έχει και μια πιο μακροπρόθεσμη συνέπεια, την εντελώς αντίθετη απ' αυτήν που υποτίθεται ότι επιθυμούν οι αρμόδιοι: στοχοποιεί το χώρο του μνημείου. Θα συμβεί δηλαδή αυτό που συνέβη με τις υπερβολές που ακολούθησαν το κάψιμο μιας σημαίας πριν από λίγα χρόνια. Οι υστερικές κραυγές, με τις οποίες είχαν συνοδεύσει τότε τα κανάλια εκείνο το επεισόδιο έξω από το Πολυτεχνείο, ήταν το έναυσμα για τη γενίκευση αυτής της πρακτικής.

Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκονται και οι γνωστές δηλώσεις του κ. Πολύδωρα περί «αντάρτικου πόλης». Αναγορεύοντας τους όποιους κουκουλοφόρους σε νέο εσωτερικό εχθρό, στην πραγματικότητα ο υπουργός Δημόσιας Τάξης ανοίγει το δρόμο να μεταβληθεί η συμβολική βία σε πραγματική. Ενα πραγματικό χαράκιρι για τον σαμουράι της Κατεχάκης.

Από αυτή την άποψη, είναι υποκριτικά και τα κροκοδείλια δάκρυα των ίδιων φιλοκυβερνητικών προπαγανδιστών που δήθεν θλίβονται για την αρνητική προβολή των ταραχών της Αθήνας στα διεθνή ΜΜΕ. Είναι οι ίδιοι που τα προκάλεσαν και τους έδωσαν τόσο μεγάλη έκταση. Οι ίδιοι επέμεναν και στην προβολή του καιόμενου φυλακίου, «καίγοντας» μόνοι τους μια από τις τουριστικές ατραξιόν της πρωτεύουσας.

Και για να επιστρέψουμε στο ανάλογο επεισόδιο του 1998, τότε κανένα διεθνές πρακτορείο δεν πήρε είδηση τις μολότοφ στον ίδιο χώρο. Το σχετικό τηλεγράφημα του γαλλικού πρακτορείου αναφέρεται σε επεισόδια και μολότοφ, αλλά δεν τους δίνει μεγάλη έκταση και δεν αναφέρεται καθόλου ως στόχος ο Αγνώστος, παρά μόνο τράπεζες και αυτοκίνητα.

Αν θέλει, λοιπόν, η υπουργός Τουρισμού να διαμαρτυρηθεί για τη δυσφήμιση, ας στρέψει τα βέλη της στον υπουργό Δημόσιας Τάξης και τον κυβερνητικό εκπρόσωπο.

Τι γράφανε τότε

Η επίθεση με μολότοφ στο μνημείο του Αγνώστου που πραγματοποιήθηκε στις 26/11/1998 καλύφθηκε στα φιλά των εφημερίδων εκείνης της εποχής. Αντιγράφουμε ενδεικτικά από τα ρεπορτάζ της επομένης:

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ: «Καθώς η πορεία περνούσε από το Σύνταγμα έπεσαν τρεις τέσσερις μολότοφ στο προαύλιο της Βουλής και στον Αγνώστο Στρατιώτη. Δύο από τις μολότοφ έσκασαν δίπλα από τους φρουρούς τσολιάδες, που με εντυπωσιακή ψυχραιμία έμειναν ακίνητοι, ενώ πλάι τους οι φλόγες και οι καπνοί θέρειναν».

«Εθνος», 27/11/1998.

ΕΘΝΟΣ: «Κάποιοι απείλησαν να πετάξουν μολότοφ στους δύο ευζώνους στην πλατεία Συντάγματος, αφού εκείνη τη στιγμή δεν υπήρχε σ' αυτό το σημείο κανείς αστυνομικός. Οι δύο φαντάροι κοιτούσαν έντρομοι τους νεαρούς οι οποίοι πλησίαζαν απειλητικά ανάκονοι να κάνουν την παραμικρή κίνηση, λόγω του "τυπικού" που δεν τους επιτρέπει να κινηθούν. Τελικά, οι μολότοφ έπεσαν αλλά προσγειώθηκαν στο προαύλιο της Βουλής».

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ:

«Περίπου είκοσι νεαροί, που είχαν εισχωρήσει στην πορεία, πέταξαν βόμβες μολότοφ εναντίον του μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη μπροστά από τη Βουλή (...). Από τις βόμβες μάλιστα κινδύνευσαν και εύζωνες, χωρίς, ευτυχώς να τραυματιστεί κανείς».

ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ (Μήτηση): «Οι μαθητές έφταναν έξω από τη Βουλή.

Εκεί τους περίμεναν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Δύο νεαροί όμως διέφυγαν της προσοχής των αστυνομικών και φτάνοντας στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη πέταξαν άλλες δύο βόμβες στο προαύλιο της Βουλής. Μάλιστα οι νεαροί "προβληματίστηκαν" για το εάν θα ρίξουν τη μολότοφ σε έναν από τους άντρες της προεδρικής φρουράς, ο οποίος όμως παρέμεινε εντελώς ακίνητος, παρά την ενθάρρυνση από τρίτους να το κάνουν».

ΕΞΟΥΣΙΑ: «Αγνώστοι νεαροί που παρεισέφρησαν στο μεγαλύτερο σε συμμετοχή πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο (...) έθεσαν σε κίνδυνο και τη ζωή ενός στρατιώτη της προεδρικής φρουράς (...).

Οι αγνώστοι νεαροί κατευθύνθηκαν προς το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, όπου εκτόξευσαν δύο ακόμα βόμβες μολότοφ. Η πρώτη, μάλιστα, έθεσε σε κίνδυνο τη ζωή του στρατιώτη της προεδρικής φρουράς, καθώς έσκασε λίγα μόνο μέτρα μακριά από το χώρο που φυλούσε σκοπιά».

ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ (Ρίζου): Τίτλος «Σέρβιραν μολότοφ στον Αρσένη». «Την ίδια στιγμή δύο νεαροί κουκουλοφόροι έκαναν την εμφάνισή τους μπροστά από το άγαλμα (sic) του Αγνώστου Στρατιώτη και κατευθύνθηκαν κρατώντας βόμβες μολότοφ στα χέρια μπροστά από τους ευζώνους, οι οποίοι κοιτούσαν έκπληκτοι και βοήθητοι. Οι νεαροί αφού συνομίλησαν για λίγα δευτερόλεπτα μεταξύ τους αποφάσισαν να ρίξουν τις μολότοφ. (...) Η δεύτερη έπεσε μπροστά από τον εύζωνα χωρίς ευτυχώς να τραυματιστεί».

ΒΡΑΔΥΝΗ: «Λίγο πριν από τη λήξη της διαδήλωσης, μπροστά στη Βουλή, 40-50 νεαροί εκσφενδόνισαν βόμβες μολότοφ».

ΤΑ ΝΕΑ: «Οι δύο τσολιάδες (...) παρέμειναν ακίνητοι και ψυχραιμοί έως το τέλος, με τα όπλα παρά πόδα και σε στάση προσοχής, αν και βρίσκονταν κυριολεκτικά στο έλεος των λίγων γνωστών-αγνώστων, που ως συνήθως είχαν παρεισφρήσει στην πορεία».

Κάρφωσαν μόνο τα μάτια τους στους δύο νεαρούς παραμένοντας στη θέση τους. Κι αυτό, εντέλει, φαίνεται πως μέτρησε. Οι δύο νεαροί, την ώρα που έτρεχαν τελείως ανενόχλητοι εναντίον τους με τις μολότοφ αναμμένες, αποφάσισαν τα τελευταία δευτερόλεπτα να μην τους κάψουν ζωντανούς. Η μία μολότοφ έσκασε δίπλα στο δεξι φυλάκιο του τσολιά και η δεύτερη μέσα στο προαύλιο της Βουλής, ακριβώς επάνω από το μνημείο και σβήστηκε από την αστυνομική φρουρά, η οποία δεν είχε προλάβει να σπεύσει νωρίτερα προς βοήθεια των ευζώνων. Μία τρίτη μολότοφ έσκασε επίσης στην πλαϊνή είσοδο της Βουλής, χωρίς να προκαλέσει ζημιές».

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ: «Οι δύο τσολιάδες της Προεδρικής Φρουράς στέκονταν ακίνητοι. Κι ας είχαν πλησιάσει πολύ κοντά τους δύο νεαροί που κρατούσαν μολότοφ, έτοιμοι να τις ρίξουν στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη.

Το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο έφτανε στο τέλος του και μέχρι εκείνη τη στιγμή όλα είχαν κυλήσει ομαλά. Οι δύο νεαροί έριξαν τις μολότοφ. Η μία κατέληξε δίπλα στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη και η άλλη στο προαύλιο της Βουλής. Οι τσολιάδες όμως παρέμειναν στη θέση τους.

Λίγο αργότερα μια διμοίρια των ΜΑΤ δημιούργησε μια αλυσίδα προστασίας μπροστά στους δύο τσολιάδες που εξακολουθούσαν να παραμένουν ακίνητοι παρά τη μάχη που διαδραματίστηκε μπροστά τους».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

«Μαθητικές κινητοποιήσεις 1990-1999» (Αναρχική Αρχαιοθήκη, Αθήνα 2000).

Το χρονικό του μαθητικού κινήματος από τη σκοπιά μιας ομάδας αναρχικών. Καταγράφεται το επεισόδιο του 1998 ως εξής: «Κατά τη διάρκεια της πορείας, πυρπολείται ένα πολυτελές αυτοκίνητο, ένα του διπλωματικού σώματος, ενώ δύο μολότοφ εκτοξεύονται εναντίον της Βουλής, μία στο χώρο του μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη και μία στον προαύλιο χώρο».

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ

<http://athens.indymedia.org>

Ο τόσο συκοφαντημένος διαδικτυακός κόμβος αυτή τη φορά έβαλε τα γυαλιά στους επαγγελματίες της ενημέρωσης, σε σημείο που υποχρεώθηκαν οι βραδinhoί τηλεαστέρες να καταφεύγουν σ' αυτόν για στοιχεία και ντοκουμέντα.

<http://www.indy.gr>

Στην άλλη εκδοχή της μη εμπορευματικής διαδικτυακής πληροφόρησης περιλαμβάνονται επίσης ενδιαφέρουσες ανταποκρίσεις και οπτικά ντοκουμέντα από τα γεγονότα των ημερών.

<http://www.youtube.com>

Εξαιρετικά διαφωτιστικά βίντεο για τα επεισόδια στα τελευταία συλλαλητήρια και τον τρόπο δράσης των ΜΑΤ. Μπορείτε να τα βρείτε ψάχνοντας με λέξεις κλειδιά (όπως π.χ. Athens + riots).

* Στο επόμενο φύλλο της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» (που θα κυκλοφορήσει το Σάββατο 24/3) φιλοξενούμε απαντήσεις και σχόλια για το αφιέρωμα της περασμένης Κυριακής στον «νέο εθνικό χώρο».

Ο ΙΟΣ ΣΤΟ INTERNET